

## Sat ud af spillet, så bøn er eneste udvej

2. søndag i fasten, 25. februar 2018, LGJ

Salmer: 692, 178, 171v1-2, Ny DDS 53, // 295, 551v3-5

**Jakobsbrevet 5,16-18:** *Bekend derfor jeres synder for hinanden, og bed for hinanden om, at I må blive helbredt. En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er. Elias var et menneske under samme kår som vi, og han bad en bøn om, at det ikke måtte regne, og det regnede ikke i landet i tre år og seks måneder; og han bad igen, og himlen gav regn, og jorden lod sin afgrøde vokse frem.*

**Markus 9,14-29:** *Da de kom ned til disciplene, så de en stor skare omkring dem og nogle skriftekloge, som diskuterede med dem. Hele skaren blev grebet af ærefrygt, straks de fik øje på Jesus, og løb hen for at hilse på ham. Han spurgte dem: "Hvad er det, I diskuterer med dem?" Og en fra skaren svarede ham: "Mester, jeg har bragt min søn til dig; han er besat af en ånd, som gør ham stum. Hvor som helst den overvælder ham, kaster den ham til jorden, og han fråder og skærer tænder og bliver helt stiv. Jeg sagde til dine disciple, at de skulle drive den ud, men det kunne de ikke." Da udbrød Jesus: "Du vantro slægt, hvor længe skal jeg være hos jer, hvor længe skal jeg holde jer ud? Kom herhen med ham!" Så bragte de ham hen til Jesus. Men da ånden så ham, rev og sled den straks i drengen, så han faldt om på jorden og lå og frådede og vred sig. Jesus spurgte hans far: "Hvor længe har han haft det sådan?" Han svarede: "Fra han var barn. Og den har mange gange kastet ham både i ild og vand for at gøre det af med ham. Men hvis du kan gøre noget, så forbarm dig over os og hjælp os." Jesus sagde til ham: "Hvis du kan! Alt er muligt for den, der tror." Straks råbte drengens far: "Jeg tror, hjælp min vantro!" Da Jesus så, at en skare stimlede sammen, truede han ad den urene ånd og sagde til den: "Du stumme og døve ånd, jeg befaler dig: Far ud af ham, og far aldrig mere ind i ham!" Da skreg den og rev og sled i ham og fór ud; og han blev som død, så alle sagde: "Han er død." Men Jesus tog hans hånd og fik ham til at rejse sig op. Da Jesus var kommet inden døre og var alene med sine disciple, spurgte de ham: "Hvorfor kunne vi ikke drive den ud?" Han svarede dem: "Den slags kan kun drives ud ved bøn."*

**Dette evangelium er en af de mange beretninger i evangelierne, som sætter os ud af spillet.** Når vi har hørt det og mærker, at vi selv står i en lignende situation, har vi kun én mulighed: nemlig at bede til Jesus. Hvordan skal så denne tekst udlægges? Hvad skal jeg som præst prædike om? Jeg kan vel ikke gøre så meget andet end at fortælle jer dette evangelium, og derpå bede sammen med jer. Vi lærer af faderen i evangeliet og af Jesus, at vi hører med til denne vantro slægt! Jesus siger jo: "Åh, du vantro slægt!" Og faderen siger: "Jeg tror, hjælp min vantro!"

**Men forstår vi det?** Jesu disciple forstod det åbenbart ikke. De ledte efter en forklaring og spurgte Jesus: "Hvorfor kunne vi ikke uddrive den onde ånd?" Det var ikke gået op for dem, at det ikke handler om vore egne tros-kræfter, men om at bede og overlade sagen til en anden, ham, som kan, hvad vi ikke kan. Det underbygges af brevlæsningen i Jakobs brev. Her siger apostlen: *En retfærdigs bøn formår meget, stærk som den er. Elias var et menneske under samme kår som vi, og han bad en bøn om, at det ikke måtte regne, og det regnede ikke i landet i tre år og seks måneder; og han bad igen, og himlen gav regn, og jorden lod sin afgrøde vokse frem.* - Det grundlæggende problem er, at vi lever i en vantro slægt og selv er vantro.

### 1. Elias bad en bøn

**Hvad bad Elias om?** Hvad bad den retfærdige profet om? Om helbred og lykke til folket? Nej. Guds folk havde blandet troen på HERREN med frugtbarheds-religioner i Kanaan. Konger og folket gjorde, hvad der var ondt i Herrens øjne ... umoral ... uretfærdighed ... ofringer af børn til frugtbarheden. I den situation sendte Gud sin profet Elias til Israels konge. Der står i 1 Kong 17,1: *Elias kom til kong Akab og sagde: "Så sandt Herren Israels Gud, lever, som jeg er i tjeneste hos. Der skal i disse år hverken falde dug eller regn før jeg befaler det. Jakob gengiver det sådan: Elias var et menneske under samme kår, som vi, og han bad en bøn om, at det ikke måtte regne, og det regnede ikke i landet i tre år og seks måneder.* - Det er profetens første bøn. Gud havde givet ham bønnen. Og han skulle forkynde dom for det frafaldne folk, og bad derfor Gud om at sende trængsel.

**Hvor bedes denne bøn i dag?** Elias' bøn er afslørende for megen såkaldt åndsfyldt kristendom, hvor man beder om lykke og helbredelse til alle. Så vil de tro, tænker man. Men Elias bad om at det ikke måtte regne. Og tørken ramte i 3½ år! Sådan har vi brug for at indse, at vi er onde og er faldet fra Gud! Hør: *"Du skal holde hviledagen hellig!"* Det betyder: du behøver Guds ord og en kristen menighed, hvor det prædikes om søndagen! Og *"Ær din far og din mor!"* Det betyder, at der er mennesker, som står over dig, og at over dem står din Gud! Og *"Du må ikke bedrive hor!"* Det betyder, at din seksualitet skal udfoldes i ægteskabet og ikke før eller udenfor ved porno eller utugt!

**Guds profet Elias**, som Jakob giver os som forbillede, kæmpede mod Baal-profeter på Karmel og vandt over dem. I Nye Testamente skal de ikke slås ned med sværd, men Jesus siger: *Tag jer i agt for de falske profeter! (Matt 7,15).* Vogt jer for dem, som ikke forkynnder Guds dom og nåde, men lover jer tom lykke gennem tegn og undere.

## 2. Elias bad igen

**Jakob fortsætter og siger:** *og Elias bad igen, og himlen gav regn, og jorden lod sin afgrøde vokse frem.* Elias bad om regn, fordi Gud havde talt til ham om regn. Gud skabte bønnen i hans hjerte. Hør sammenhængen i 1 Kongebog 18,42: *Imens var Elias gået op på toppen af Karmel. Der krummede han sig sammen mod jorden med ansigtet ned mellem knæene og sagde til sin tjener: Gå op og se ud mod havet ... Han gik op og så ud og sagde. "Der er ikke noget at se." Syv gange sagde Elias: Gør det igen!" Syvende gang sagde tjeneren: der er en lille sky, så stor som hånden på et menneske, på vej op af havet." Elias sagde: Gå så op og sig til Akab, at ... regnen kommer."*

**At tænke sig: I 3½ havde Elias levet i tørkens tid uden at kunne bede om regn.** For der var brug for tørke. Men da Gud talte til ham om, at regnen skulle komme, krummede Elias sammen mod jorden med ansigtet mellem knæene. Og han bad ... syv gange. *"Gud gør det! Lad regnen komme tilbage!"* Når Guds løfter i Bibelen skrives ind i vore hjerter, opstår der bøn. Det er jo en fantastisk gave. Når Gud har lovet dig noget, da ved du, at han også vil give dig det. Da kan du lægge de kommende dage og din fremtid og evighed ind i en bøn og overlade det, der skal ske, til din Herren og Gud.

**Bønnen kan ikke mere, end hvad der er lovet,** men det kan den til gengæld også. Og det er ikke så lidt. For den Gud, som har givet os sine løfter i Bibelen er Skaberen af Himmel og Jord. Det er ham, der har skabt dig. Det er ham, som i Jesus Kristus har båret alle dine synder og bragt dig tilgivelse. Din bøn er vissen og tør, når du selv skal finde på, hvad du skal bede om. Men når Gud taler til os om dom og nåde, da spirer og vokser bønnen. Dit liv, dine nærmestes liv, lidelsen i vort folk, vantro og gudløse mennesker, min egen vantro og alt andet umuligt og håbløst bliver nu oplyst af Guds løfter som en projektør. Da kan vi bøje os og bede om regn – om frelse. Med håb!

## 3. Faderen bad til Jesus

**At bede er at kalde på Gud** og råbe om tilgivelse, nåde, frelse og kærlighed i din umulige situation. I skylden, i skammen, i vantroen og i døden. Gud vil svare os med at give os, hvad han har lovet os. Det er jo, hvad evangeliet fortæller os: *Og en fra skaren svarede ham: "Mester, jeg har bragt min søn til dig; han er besat af en ånd, som gør ham stum. Hvor som helst den overvælder ham, kaster den ham til jorden, og han frårder og skærer tænder og bliver helt stiv. Jeg sagde til dine disciple, at de skulle drive den ud, men det kunne de ikke."*

**Bad disciplene da ikke?** Jo. Det gjorde de måske. Men teksten viser os, at de ikke kunne, hvad de troede, at de kunne. De forsøgte i deres egen tro og egen kraft. De bad måske, men i tillid til deres egen bøn. Og det hjalp ingenting. Det hjælper heller ikke os at bede i tillid til vor egen tro. Problemet var og er vantroen i slægten! Jesus siger jo: *"Du vantro slægt, hvor længe skal jeg være hos jer, hvor længe skal jeg holde jer ud?"* Problemet er, at vi tror på vore egne åndelige kræfter i stedet for på Jesus.

**Så bragte de ham hen til Jesus.** Men da ånden så ham, rev og sled den straks i drengen, så han faldt om på jorden og lå og frådede og vred sig. Jesus spurgte hans far: *"Hvor længe har han haft det sådan?"* Han svarede: *"Fra han var barn. Og den har mange gange kastet ham både i ild og vand for at gøre det af med"*

ham. Men hvis du kan gøre noget, så forbarm dig over os og hjælp os." Her lærer vi, hvad det vil sige at bede: Det er at fortælle og uddybe sin nød overfor Gud. Jo mere du fortæller, des mere umuligt ser det ud for dig selv. Men da kan du tilføje: "Hvis du kan! Så hjælp os! Forbarm dig over os!" Det er kristen bøn.

#### **4. Sat ud af spillet, så vi kun har bønnen som udvej**

**Jesus sagde til ham:** "Hvis du kan! Alt er muligt for den, der tror." Straks råbte drengens far: "Jeg tror, hjælp min vantro!" Manden troede ikke på sig selv og sin tro, men på JESUS. Derfor er vores tro intet i sig selv. Og vores bøn er intet i sig selv. Det er Jesus som er alt for os.

**Evangeliet fortæller:** Da Jesus så, at en skare stimlede sammen, truede han ad den urene ånd og sagde til den: "Du stumme og døve ånd, jeg befaler dig: Far ud af ham, og far aldrig mere ind i ham!" Da skreg den og rev og sled i ham og fór ud; og han blev som død, så alle sagde: "Han er død." Men Jesus tog hans hånd og fik ham til at rejse sig op. Det gjorde Jesus. Og det har han gjort ofte – og igen og igen i vores liv. Han giver dig det daglige brød – igen og igen. Han læger dine sygdomme. Han tilgiver dine synder. Og den dag, hvor du ikke mere kan blive rask og må dø, hvad gør han så? Da tager han dig ind i herlighed – for Jesu skyld.

**Da Jesus var kommet inden døre og var alene med sine disciple, spurgte de ham:** "Hvorfor kunne vi ikke drive den ud?" Han svarede dem: "Den slags kan kun drives ud ved bøn." Sådan bliver vi sat ud af spillet og har kun én mulighed her i livet: at bede til vores Gud og Far i Jesu navn. Jesus er her – og han vil hjælpe i sin time, ligesom han greb ind på Elias' tid både med tørke og med regn. Læs om Job. Læs om Elias. Læs om Paulus' tjenere, som også kunne blive syge. Læs om Paulus selv, hvordan han bad og måtte leve med noget, som han ikke brød sig om. Og bed. Bed i tillid til Jesus, din Frelser. Gud vil tilgive og sørge for både legeme og sjæl. Amen.



Den evangelisk-lutherske Frikirke. Lagt på [www.vivit.dk](http://www.vivit.dk) 22.02.2018. [post@vivit.dk](mailto:post@vivit.dk)